

ikke her, fordi der mangler Bemærkninger, se, hvad der er Meningen med „Sølvgadens Kaserne, selve Kasernen“. Den højtærede Minister vil maaske sige til mig: Det er dog lige ud ad Landevejen. Men det er det ikke, for det kan dog ikke være Meningen, at det bogstavelig betyder Kasernebygningerne, de omgiver nemlig en betydelig Gaardsplads, saa den maa dog formodentlig være indbefattet i det, der her er Tale om. Men naar der saaledes er Mulighed for Fortolkning, vil den højtærede Minister give mig Ret i, at saa kan der ogsaa tænkes, at der ved dette svævende Udtryk er ment noget mere, at man ogsaa skulde give Ministeren Bemyndigelse til at afhænde Grundene bagved længere inde paa Sølvgadens Kasernes Omraade og derved umuliggøre Udvidelse af Polyteknisk Læreanstalt. Derfor tillader jeg mig at spørge den højtærede Forsvarsminister, hvad der er ment med dette specielle Udtryk i det foreliggende Lovforslag.

Det er mit Haab, at det Udvalg, der skal nedsettes, i Betragtning af, at denne Sag har en saa enestaaende økonomisk og kulturel Betydning for Hovedstaden og derigennem for det hele Land, vil underkaste denne Sag en meget grundig Undersøgelse, og at dette Udvalg blandt andet vil aflægge Besøg i de Museer, som trænger til Omdannelse, og hvis Skæbne er afhængig af de Beslutninger, der træffes med Hensyn til nærværende Lovforslag. Dernæst, at dette Udvalg meget nøje vil undersøge Forholdene ude i Kastellet, saaledes at den høje Rigsdag kan faa et velbegrunder Skøn over, hvor kostbart det vil blive at omdanne Kastellet til den Anvendelse, den højtærede Minister paa-tænker. Og endelig er det mit Haab, at konservative Medlemmer, der repræsenterer Hovedstadens Befolkning, endnu medens Tid er, vil overveje, om de ikke i deres Vælgeres Interesse bør gøre, hvad de kan, for at dette Lovforslag ikke gennemføres, saaledes som det her foreligger.

J. P. Larsen: Jeg vil gerne benytte denne Lejlighed til at omtale en Sag, der har stor Interesse for den By, jeg har den Ære at repræsentere — jeg tænker her paa Garnisonsforholdene i Helsingør og paa Kronborg Slots eventuelle Rømning for Soldater. At Kronborg Slots Bygninger bør rømmes, er vi sikkert alle enige om, og der vil neppe fra nogen Side rejse sig Røster herimod. Men jeg siger udtrykkelig Kronborg Slots Bygninger — og de, der kender Forholdene, maa jo indrømme,

at Kronborg bestaar ikke af Bygninger alene, men tillige af meget betydelige Omgivelser, som præger selve Stedet og gør det til det, det er, til det, man i gamle Dage kaldte Fæstningen Kronborg. Kronborg Slot bør rømmes, for det første fordi det er en daarlig Kaserne, saa daarlig, at neppe mange gør sig Forestilling derom — jeg undtager selvfølgelig herfra alle dem, der har tilbragt deres Soldatertid paa denne Kaserne —, den er absolut ikke egnet til at huse vore unge Mennesker, naar de aftjener deres Værnepligt. Alene dette burde være Grund nok til at rømme Bygningen for Soldater. Men dernæst er der den Omstændighed, at Soldaternes Kaserering paa Slottet efter sagkyndiges Mening indeholder en betydelig Brandfare, en Opfattelse, som jeg ikke tør underkende, idet jeg dog ikke kan erkende, at denne Brandfare er i særlig Grad til Stede, fordi der ligger Soldater paa Slottet. Det maa jo erindres, at hvor der er mange Folk til Stede, er det ogsaa lettere at slukke en eventuel Ildebrand, og — hvad jeg senere skal komme til — det er ikke nødvendigt for den Sags Skyld at fjerne Soldaterne fra Kronborgs Omraade. Selve Bygningen kan vi altsaa nok være enige om bør rømmes, men saa bør Rømningen ogsaa være effektiv, saa bør Bygningen ogsaa gøres virkelig brandfri. Og nu forekommer det mig, at er det brandfarligt at have Soldater liggende paa Kronborg Slot, vil det blive om end ikke i højere Grad, saa dog i lige saa høj Grad farligt at ophobe Museumsgenstande i Bygningen, Genstande, der alle er af yderst brandfarlig Karakter, og det er det, man er i Færd med, det er det, man i høj Grad ønsker. Jeg kender meget vel de Ønsker, der fra en vis Side næres i Retning af at gøre Kronborg til et stort Museum, men dette Spørgsmaal skal jeg for Øjeblikket ganske lade ligge, det maa være Fremtiden forbeholdt, hvad Kronborg Slotsbygning skal anvendes til. Jeg vil imidlertid udtale Haabet om, at naar Slottet nu skal gøres brandfrit, at dette saa ogsaa maa blive effektivt, og at Slottet samtidig bliver sat i en for Nationen værdig Stand, for i en saadan Stand befinder det sig ikke for Øjeblikket, for ikke at bruge et endnu stærkere Udtryk.

Af Hensyn til Bygningen er det altsaa ikke nødvendigt at fjerne Militæret fra Kronborgs Grund, der er Plads nok, rigelig Plads i Udenværkerne, der har for ligget meget mere Militær der. Jeg kunde i denne Forbindelse ønske, at det kommende Udvalg vilde aflægge et Besøg paa Kron-